

PRZEGLĄD PRASY ZAGRANICZNEJ

CODZIENNY BIULETYN
WYDZIAŁU PRASOWEGO

MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH

Rok VII

Warszawa, piątek 17 czerwca 1932 r.

Nr. 136

ADRES REDAKCJI: Plac Marsz. Piłsudskiego 9, tel. M.S. Z., wewn. Nr. 53

TREŚĆ: Sprawy polskie: Polska a Niemcy. — Polska a Gdańsk. — Sytuacja polityczna w Polsce. Sprawy mniejszości. — Zagadnienia ogólne: Sytuacja międzynarodowa. Konferencja w Lozannie. — Sprawa rozbrownienia. — Sytuacja polityczna i gospodarcza w Z. S. R. R. — Litwa a Niemcy. — Sytuacja polityczna w Rumunji. — Daleki Wschód. — Różne.

SPRAWY POLSKIE

POLSKA A NIEMCY.

Germania 15.VI, w art. „Dziesięciolecie rozdarte-go Śląska” daje krótki rzut oka na powojenną historję Śląska, oświetlając przyłączenie G. Śląska do Polski jako „niesprawiedliwy wyrok prawny, ciężki błąd polityczny i zbrodnię gospodarczą”. Dziennik wzywa Niemców, ażeby starali się zawsze i wszędzie te „prawdy” kłaść w głowę wszystkim. W tym samym numerze dziennik zamieszcza jeszcze jeden poświęcony G. Śląskowi artykuł, w którym usiłuje udowodnić, że przyłączenie G. Śląska do Polski poderwało autorytet Ligi Narodów. Na dowód tego autor przytacza zdanie Lloyd George'a i Mac Donalda co do tej sprawy i wychwala obecny rząd włoski, który „z obrzydzeniem wypędził z kraju Sforzę — jednego z winowajców tej omyłki”. Dziennik kończy artykuł zdaniem, że Polska uznaje jedynie prawo siły, co miał sam marsz. Piłsudski powiedzieć w jednej ze swych publikacji. Natomiast Niemcy szanują prawo, oparte na sprawiedliwości, nie mogą więc uznać traktatu wersalskiego, opartego na przemocy.

Vossische Zeitung 15.VI, porównuje obchód przyłączenia G. Śląska do Polski na niemieckim Śląsku z obchodem na polskim Śląsku i przychodzi do przekonania, że ta jednolitość i zwartość, jaka cechowała „dzień żałoby” u Niemców, stanowi jaskrawe przeciwieństwo do mającej być radosną uroczystością po polskiej stronie. „Mimo nakazu z Warszawy, ażeby o ile możliwości doprowadzić do jednolitości uczuć i zgody w polskim narodzie, zarysował się w dniu tym jaskrawy rozdzźwięk. Woj. Grażyński i niektórzy czynni ministrowie obchodzili rocznicę przyłączenia Śląska do Polski na swoją rękę, a Korfanty, Witos i Ponikowski na swoją”.

Kreuz Ztg. 15.VI, pisze m. inn.: „Z punktu widzenia jurydystycznego rozstrzygnięcie w sprawie Górnego Śląska jest i pozostaje złamaniem prawa, z punktu widzenia gospodarczego — zbrodnią. Rany, które

bezsensowne rozstrzygnięcie genewskie zadało Górnemu Śląskowi, nie dadzą się uleczyć przez czas. Będą one jątrzyły się i paliły, dopóki nie wyjęte zostanie z nich żądło bezprawia i dopóki tereny te nie powrócą tam, dokąd należą. Musi być i pozostać niezachwiana naszą wolą: Górny Śląsk jest niemieckim i musi znowu stać się niemieckim”.

Preuss. Ztg. 15.VI, podaje za pismami sowieckimi wiadomość „o wydzierzawieniu przez Łotwę portu libawskiego Polsce, która zamierza utworzyć tam bazę dla swej floty”. Dziennik zaznacza, że — jeżeli informacje te okażą się prawdziwe — oznaczałoby to poważne zagrożenie wschodnio-pruskiego wybrzeża.

POLSKA A GDAŃSK.

Cała prasa gdańska 16.VI, obszernie i w zwrotach niemal jednobrzmiących omawia przybycie do portu gdańskiego kontrtorpedowca polskiego „Wicher”. Przybycie okrętu wojennego polskiego oświetlone jest jako pogwałcenie suwerennych praw W. Miasta Gdańska i jego położenia, jako terytorjum niemożące służyć za bazę wojenną. Z drugiej strony — wdg. tej prasy — jest to akt zupełnie rozmyślnego nieliczenia się Polski z opinią Trybunału Haskiego i Rady Ligi Narodów z przepisami międzynarodowymi. Prasa twierdzi, iż jedynie wielkiemu opanowaniu ludności gdańskiej należy zawdzięczać, że nie doszło do poważnych incydentów, gdyż rzekomo miało być bardzo znaczne podniecenie. Jako rezultat wczorajszych wydarzeń, powstaje dla Ligi Narodów konieczność poważnego zastanowienia się nad użyciem sposobów, wyłączających powtórzenie się incydentu podobnego rodzaju.

SYTUACJA POLITYCZNA W POLSCE. SPRAWY MNIEJSZOŚCI.

Kölnische Zeitung 14.VI, twierdzi w sprawozdaniu warszawskiego korespondenta z procesu Deutsch-

PRACOWNIA PRAWY

ZAGRAJNICY

CODZIENNY BIULETYN
WYDAJENIE PRACOWNIA

MINISTERSTWA SPRAW ZAGRAJNICZNYCH

ROK VII
WARSZAWA, piątek 17 czerwca 1932 r.
Adres redakcji: plac Marsa, Białostockiego 9, tel. M. S. 2., wewn. Nr. 53

Pracownia spraw zagranicznych: Polska a Niemcy — Polska a Gdanisk — Sytuacja polityczna w Polsce. Sprawy międzynarodowe — Rozwiązanie sytuacji międzynarodowej. Konferencja w Poznaniu — Sprawy międzynarodowe — Sytuacja polityczna i gospodarcza w R. S. R. R. — Bława a Niemcy — Sytuacja polityczna w Niemczech — Polska a Niemcy — Różne — Różne.

SPRAWY POLSKIE

Ważnym punktem w polityce zagranicznej Polski jest kwestia gdańska. W tym celu należało przede wszystkim ustalić, czy Gdynia jest miastem polskim, czy niemieckim. W tym celu należało przede wszystkim ustalić, czy Gdynia jest miastem polskim, czy niemieckim.

Przez 15 VI 1932 roku na posiedzeniu Rady Ministrów podjęto uchwałę, która stanowiła o wydaniu rozkazu, aby w sprawie gdańskiej Polska była reprezentowana przez polski konsul w Gdyni.

POLSKA A GDANSK

Cała sprawa gdańska 15 VI 1932 roku i w twórczości niemieckich i polskiej prasy. W tym celu należało przede wszystkim ustalić, czy Gdynia jest miastem polskim, czy niemieckim. W tym celu należało przede wszystkim ustalić, czy Gdynia jest miastem polskim, czy niemieckim.

SYTUACJA POLITYCZNA W POLSCE SPRAWY MIĘDZYNARODOWE

Ważnym punktem w polityce zagranicznej Polski jest kwestia gdańska. W tym celu należało przede wszystkim ustalić, czy Gdynia jest miastem polskim, czy niemieckim.

POLSKA A NIEMCY

Ważnym punktem w polityce zagranicznej Polski jest kwestia gdańska. W tym celu należało przede wszystkim ustalić, czy Gdynia jest miastem polskim, czy niemieckim. W tym celu należało przede wszystkim ustalić, czy Gdynia jest miastem polskim, czy niemieckim.

Ważnym punktem w polityce zagranicznej Polski jest kwestia gdańska. W tym celu należało przede wszystkim ustalić, czy Gdynia jest miastem polskim, czy niemieckim. W tym celu należało przede wszystkim ustalić, czy Gdynia jest miastem polskim, czy niemieckim.

Ważnym punktem w polityce zagranicznej Polski jest kwestia gdańska. W tym celu należało przede wszystkim ustalić, czy Gdynia jest miastem polskim, czy niemieckim. W tym celu należało przede wszystkim ustalić, czy Gdynia jest miastem polskim, czy niemieckim.

tumsbundu, iż wyrok Trybunału nic nie zmienił pod względem politycznej sytuacji niemieckiej mniejszości w Poznańskiem i na Pomorzu, gdyż jak przedtem, tak i dziś mniejszość ta nie może tworzyć politycznych związków. Dziennik wyraża dalej swe niezado-

wolenie z tego powodu, iż rząd polski całe 10 lat przeciągał proces i dziś jeszcze nie chce się zdecydować na urzeczywistnienie praw, do których zobowiązał się w podpisanych przez siebie traktatach.

ZAGADNIENIA OGÓLNE

SYTUACJA MIĘDZYNARODOWA. KONFERENCJA W LOZANNIE.

Journal de Genève 16.VI, (w art. W. M.) pisze: W obecnej chwili wszyscy zdają sobie sprawę z tego, że sprawa długów wojennych i reparacji jest jedną z przyczyn kryzysu, z powodu którego cierpi cały świat. Kryzys światowy ze swej strony stanął na przeszkodzie wypełnieniu zobowiązań wypływających z planu Younga. Dla tego też konferencja lozańska, która początkowo miała być poświęconą długom i reperacjom, będzie musiała zająć się oprócz tego jeszcze Europą centralną i kryzysem światowym. Pomiędzy temi kwestjami są pilne i takie, które mogą być odłożone na pewien czas co da możność rozpatrzenia ich bardziej dokładnie. Atmosfera polityczna wydaje się autorowi artykułu wcale pomyślną. Pomiędzy Francją i Anglią nawiązuje się pewien kontakt i zrozumienie, czego dowodem może być odstąpienie Mac Donalda od tezy bezwzględnej przekreślenia reparacji. Jedynie sprawa Europy Centralnej przedstawia się gorzej, gdyż Francja i Czechosłowacja stawiają swoje warunki co do przyścia Austrii z pomocą finansową. Ponieważ warunki te stanowią właśnie przedmiot sporu wielkich mocarstw, to można śmiało powiedzieć, że sprawa Europy Centralnej w chwili obecnej ruszyła z martwego punktu.

L'Echo de Paris 16.VI, (w koresp. Pertinaxa z Genewy) pisze, że wg. ogólnych przewidywań nieobecność Stanów Zjednoczonych w Lozannie spowoduje iż wierzyciele Niemiec udzielą im tylko sześciomiesięcznego moratorium. Konferencja ukonstytuuje natychmiast komisję, której zadaniem będzie opracowanie programu spłat reparacyjnych, mającego wejść w życie z chwilą, kiedy Ameryka zgodzi się na połączenie kwestji długów ze sprawą reparacji. Niewiadomo jednak, kiedy wreszcie nastanie ta chwila. W każdym razie stwierdzić już dziś można, że wszyscy wierzyciele Niemiec byłiby skłonni do ustępstw na rzecz Rzeszy, gdyby Stany Zjednoczone zechciałyby załatwić sprawę długów wojennych.

Journal des Débats 15.VI, (w art. P. Bernus'a) twierdzi, że Francji bynajmniej nie zależy w obecnej chwili na tego rodzaju porozumieniu z Anglią, które zagrażałoby pokojowi Europy, i dlatego właśnie musiałoby doprowadzić w końcu do zniweczenia przyjaźni francusko - angielskiej. Herriot, opierając się presji angielskiej w Lozannie, oddaje przysługę nie tylko Francji, co jest zresztą jego obowiązkiem, lecz również i Anglii, która spostrzeże pewnego pięknego poranku swe omyłki. Mężowie stanu obradujący w Lozannie winni zastanowić się nad tem, co się dzieje w Niemczech i pamiętać o tem, że osłabienie Francji byłoby wstępem do katastrofy.

Krasnaja Gazieta 15.VI, w art. p. t.: „Bez nadziejne perspektywy” pisze, że zgóry można przewidzieć niepowodzenie konferencji lozańskiej. Przeciwnieństwa mocarstw imperjalistycznych są tak poważne i głębokie, że konferencja lozańska w tych warun-

kach nie może przyczynić się do złagodzenia przesilenia reparacyjnego, które jest częścią światowego kryzysu kapitalizmu. Pismo przewiduje wręcz odwrotny efekt konferencji lozańskiej aniżeli ten, który mieli na względzie inicjatorzy zwołania tej konferencji. Konferencja lozańska pogłębi jeszcze bardziej przeciwnieństwa biorących udział państw. Tem należy tłumaczyć, że już przed zwołaniem konferencji lozańskiej rząd angielski zaproponował zwołanie jeszcze jednej, tym razem światowej konferencji gospodarczej, któraby omówiła zagadnienie międzynarodowego obrotu handlowego i regulowania cen. Jest to niejako asekuracja na wypadek niepowodzenia konferencji lozańskiej, a zasadniczo jest to nowa iluzja wysunięta przez mocarstwa kapitalistyczne, dla zamaskowania rozkładu ustroju kapitalistycznego.

Il Popolo d'Italia 14.VI, w kor. z Londynu usiłuje umniejszyć, a nawet pozbawić znaczenia spotkania Mac Donalda z Herriotem, stwierdzając, że Paryż jest najdogodniejszym punktem przerwy w podróży z Londynu do Genewy czy Lozanny. Twierdzi też, że prasa francuska podkreśla zgodność poglądów między Mac Donaldem a Herriotem, podczas gdy prasa londyńska zaznacza, że Anglija chce być w zgodzie nie tylko z Francją lecz i ze wszystkimi mocarstwami. W tym celu, żeby dojść do rozwiązania wielkich zagadnień międzynarodowych.

Il Popolo d'Italia 14.VI, w kor. z Genewy zwraca uwagę na trudności gospodarcze Austrii, których usunięcie uważa za zagadnienie najaktualniejsze i najważniejsze, ze względu na silne węzły, łączące Austrię z krajami Europy środkowej i półwyspu bałkańskiego. Włochy zrobiły dużo dla podniesienia gospodarczego Austrii, ale powinny pomóc także inne kraje, tak jednak, żeby to nie przyniosło szkody Włochom, jako należącym do państw sukcesyjnych.

Adeverul 14.VI podkreśla znaczenie zwołania przez Anglię światowej konferencji gospodarczej w Londynie z udziałem Stanów Zjedn. A. P. W celu ułatwienia rozwiązania zagadnień gospodarczych, zaleca dziennik państwom europejskim porozumienie się co do zniesienia zagadnienia odszkodowań i długów wojennych; Stany Zjednoczone A. P. nie mogłyby wówczas nie uznać takiego rozwiązania.

SPRAWA ROZBROJENIA.

L'Ere Nouvelle 16.VI, twierdzi, że istnieją w rzeczywistości tylko dwa systemy rozbrojeniowe: francuski — oparty o bezpieczeństwo i niemiecki, głoszący ogólne i kompletne rozbrojenie. Ten ostatni system oznacza — pisze dziennik — zbrojenia ukryte. Jeżeli nawet i całe uzbrojenie i wszystkie armje zostaną zniesione, to jednak ci wszyscy, którzy nie są moralnie rozbrojeni i uważają podpisane przez siebie zobowiązania jedynie za świstki papieru, będą mieli swobodę działań i przewagę nad innymi. Przykładem mogą służyć hitlerowcy i ich formacje zbrojne, stanowiące prawdziwą milicję.

Σ Α Γ Α Δ Η Ν Ι Ε Ν Ι Α Ο Γ Ω Ν Ε

ΣΥΤΑΞΙΑ ΜΕΔΥΝΑΡΩΔΩΑ ΚΟΝΦΕΡΕΝΙΑΣ Β ΛΟΔΝΗΣ

Journal de Geneve 16.VI. (w art. W. M.) p. 100.
 W obecnej chwili wstępuje do sądu sprawa z 1890 r. o sprawie długów wojennych i reparacyjnych. Jest to sprawa, która ma być rozstrzygnięta przez trybunał międzynarodowy w sprawie długów wojennych i reparacyjnych. Dla tego też konferencja została powołana do życia. W tym celu należy dobrać odpowiednie osoby, które będą reprezentowały interesy państw. W tym celu należy dobrać odpowiednie osoby, które będą reprezentowały interesy państw. W tym celu należy dobrać odpowiednie osoby, które będą reprezentowały interesy państw.

Journal de Paris 16.VI. (w koresp. Paryżu z Ga.
 Nowy paryż, że wę. dołączonych przewidywać nieobecność Stanów Zjednoczonych w sprawie spowolnienia w sprawie. Niektóre artykuły miałyby szeregowe i nieograniczone. Konferencja międzynarodowa ma być powołana do życia. W tym celu należy dobrać odpowiednie osoby, które będą reprezentowały interesy państw. W tym celu należy dobrać odpowiednie osoby, które będą reprezentowały interesy państw.

Journal des Debats 15.VI. (w art. P. Formosa)
 Interesuje, że francuski dyplomata nie należy do obecnej chwili na jego terenie porozumienia z Anglią. Ktoś zapytał, dlaczego nie wyjechał do Anglii. Odpowiedź brzmi: „nie wyjechał, bo nie miał czasu”. W tym celu należy dobrać odpowiednie osoby, które będą reprezentowały interesy państw. W tym celu należy dobrać odpowiednie osoby, które będą reprezentowały interesy państw.

Konferencja Ginewskie 15.VI. (w art. p. L. Bernini)
 W sprawie konferencji Ginewskiej. Konferencja ta ma być powołana do życia. W tym celu należy dobrać odpowiednie osoby, które będą reprezentowały interesy państw. W tym celu należy dobrać odpowiednie osoby, które będą reprezentowały interesy państw.

Wobec tego powołano do życia trybunał międzynarodowy w sprawie długów wojennych i reparacyjnych. W tym celu należy dobrać odpowiednie osoby, które będą reprezentowały interesy państw. W tym celu należy dobrać odpowiednie osoby, które będą reprezentowały interesy państw.

Wobec tego powołano do życia trybunał międzynarodowy w sprawie długów wojennych i reparacyjnych. W tym celu należy dobrać odpowiednie osoby, które będą reprezentowały interesy państw. W tym celu należy dobrać odpowiednie osoby, które będą reprezentowały interesy państw.

Il Popolo d'Italia 14.VI. (w art. z Londynu)
 W sprawie konferencji Ginewskiej. Konferencja ta ma być powołana do życia. W tym celu należy dobrać odpowiednie osoby, które będą reprezentowały interesy państw. W tym celu należy dobrać odpowiednie osoby, które będą reprezentowały interesy państw.

Il Popolo d'Italia 14.VI. (w art. z Londynu)
 W sprawie konferencji Ginewskiej. Konferencja ta ma być powołana do życia. W tym celu należy dobrać odpowiednie osoby, które będą reprezentowały interesy państw. W tym celu należy dobrać odpowiednie osoby, które będą reprezentowały interesy państw.

Il Popolo d'Italia 14.VI. (w art. z Londynu)
 W sprawie konferencji Ginewskiej. Konferencja ta ma być powołana do życia. W tym celu należy dobrać odpowiednie osoby, które będą reprezentowały interesy państw. W tym celu należy dobrać odpowiednie osoby, które będą reprezentowały interesy państw.

SPRAWA REPRYZANTÓW

W sprawie repryzantów. W tym celu należy dobrać odpowiednie osoby, które będą reprezentowały interesy państw. W tym celu należy dobrać odpowiednie osoby, które będą reprezentowały interesy państw.

Le Temps 16.VI, twierdzi, że wobec sprzeczności też rozbrojeniowych jednej opartej na bezpieczeństwie, a drugiej — niemieckiej — domagającej się równouprawnienia, trudno będzie konferencji genewskiej dojść do dużych wyników w kwestjach zasadniczych, należy jednak, mimo wszystko, dążyć do częściowego chociażby załatwienia pewnych kwestyj. Do takich częściowych wyników należałoby zaliczyć przerwę w zbrojeniach, zmniejszenie wydatków na zbrojenia i wiele innych. Najważniejsze jest — zdaniem dziennika — ażeby konferencja nie została odroczone, zanim nie załatwi tych właśnie spraw, które mogą posłużyć do przygotowania nowej konferencji.

The Daily Telegraph 13.VI, omawiając rozmowy Mac Donalda z Herriotem pisze, iż ci mężowie stanu zastanawiali się nad przedłużeniem obecnego moratorium reparatornego aż do czasu amerykańskich wyborów. Wówczas będzie możliwe omówienie ostatecznego uregulowania tej sprawy. Omawiano również „przerwę w zbrojeniach” („armaments holiday”) przez ograniczenie militarnych budżetów w każdym kraju. Francja jest gotowa zmniejszyć swoje wydatki od 5 proc. do 10 proc.

SYTUACJA POLITYCZNA I GOSPODARCZA W Z. S. R. R.

Pisma sowieckie 15.VI, ogłaszają uchwałę Rady pracy i obrony ZSRR, o specjalnych zarządzeniach przygotowawczych do zbiorów tegorocznych. Uchwała poleca utworzenie we wszystkich punktach administracyjnych specjalnych komisji do obliczenia i ujawnienia zapasów zboża. Celem ułatwienia rządowych dostaw zbożowych uchwała poleca wybudowanie w przyspieszonym terminie elewatorów i śpichrzów oraz wprowadzenie specjalnych premii dla pracowników organizacji zbożowych celem zachęty do energicznej działalności w zakresie dostaw zbożowych.

LITWA A NIEMCY.

Prasa litewska z 15.VI, zamieszcza d. c. przemówienia delegata litewskiego Sidzikauskasa, wypowiedzianego dn. 14 b. m. w Trybunale Haskim (por. „Przeгляд Prasy Zagr.” Nr. 135) Sidzikauskas usiłował dowiedzieć, iż gubernator Merkys miał prawne podstawy do odwołania prezesa dyrektorjatu kłajpedzkiego; mówca prosił Trybunał o uznanie prawa gubernatora do odwołania prezesa dyrektorjatu zarówno w rozpatrywanym wypadku, jak i na przyszłość, jeżeli postępowanie dyrektorjatu kłajpedzkiego byłoby sprzeczne z konstytucją litewską. W d. c. Sidzikauskas wystąpił przeciwko twierdzeniu mocarstw — sygnatarjuszy, wdg. których Litwa posiada tylko ograniczoną prawa suwerenności w Kłajpedzie; Sidzikauskas uważa natomiast kraj kłajpedzki za nierozdzielną część państwa litewskiego, posiadającą ograniczoną autonomję. Ponadto Sidzikauskas wskazał, że argumentacja mocarstw twierdzących, jakoby wcale nie były one zainteresowane w sprawie kłajpedzkiej i że wykonały tylko swój obowiązek przez skierowanie tej sprawy do Trybunału, nie jest zgodne z rzeczywistym stanem rzeczy; wdg. Sidzikauskasa bowiem mocarstwa skierowały sprawę do Trybunału naskutek energicznych żądań Niemiec, które oświadczyły, że są bezpośrednio zainteresowane w konflikcie kłajpedzkim. „Tym sposobem — mówił Sidzikauskas — wskutek energicznej akcji Niemiec incydent o charakterze lokalnym został

wysunięty na czoło politycznych zagadnień Europy. Litwa, jako małe państwo, nie posiada żadnych środków podjęcia takiej akcji, jak niemiecka. Po stronie Litwy jest tylko prawo i prosi ona, by Trybunał to prawo jej uznał”.

SYTUACJA POLITYCZNA W RUMUNJI.

Viitorul 15.VI, zarzuca rządowi Vaida Voevod'a, że nie może uchodzić za bezpartyjny, gdyż składa się wyłącznie z członków stronnictwa narodo-włóściańskiego. Wynikiem tego jest zastąpienie wielu starostów członkami stronnictwa oraz rozwiązanie rad gminnych a zastąpienie ich swymi przedstawicielami.

DALEKI WSCHÓD.

Der Tag 17.VI, twierdzi, że uznanie de facto przez Sowiety państwa mandżurskiego wprowadza pewną dezorientację w sytuację polityczną na Dalekim Wschodzie, a to dla tego, że Sowiety jednocześnie popierają przeciwników samodzielnej Mandżurji. Japonja, chociaż jest oficjalnym obrońcą Mandżurji, zmuszona jest nadal wstrzymać się od oficjalnego uznania państwa mandżurskiego, ze względu na podpisany przez nią traktat dziesięciu mocarstw, gwarantujący nienaruszalność terytorjalną Chin. Pow szechnie oczekuje się w najbliższym czasie niespodziewanego zwrotu w polityce Sowieców.

Prawda 14.VI, w art. p. n. „Imperjalizm francuski na oceanie Spokojnym” zaznacza, że Francja dąży do rozszerzenia swych wpływów poza granice Indo-Chin i do rozszerzenia swego panowania na prowincje południowo-zachodnie Chin, — Guansi i Junań. Dyplomacja francuska usiłuje nawiązać jaknajbliższe stosunki z Japonją celem porozumienia się co do podziału wpływów w Chinach pomiędzy Japonją i Francją. Aby zachęcić Japonję rząd francuski zawarł umowę handlową z Japonją, co do importu towarów japońskich do Indo-Chin. Według umowy, zawierającej 117 nazw towarów, Japonja importując te towary do Indo-Chin korzysta z ulgowych stawek celnych. W ten sposób Francja chce zdobyć życzliwość japońskich kół gospodarczych i politycznych, aby zapewnić sobie wolną rękę w Chinach południowo-zachodnich i zaokrąglić posiadłości kolonialne. Wkońcu pismo zaznacza, że francuskie koła polityczne znajdują się obecnie pod wpływem wiele mówiącej koncepcji przekształcenia Francji w potężne państwo kolonialne, któreby wyparło wpływy Anglii z Azji. „Prawda” podkreśla, że w Indo-Chinach rozwija się rewolucyjny ruch komunistyczny, który wkońcu pokrzyżuje plany „imperjalizmu” francuskiego.

RÓŻNE.

Prawda 15.VI, przytacza za „I. K. C.” wiadomość o zawarciu porozumienia rosyjsko-ukraińskiego pomiędzy emigracją ukraińską i rosyjską w sprawie utworzenia buforowego państwa ukraińskiego, w której Odesa była wolnym miastem na wzór Gdańska, a Polska posiadałaby na terytorjum Ukrainy „korytarz”.

Slovak 12.VI pisze, że na posiedzeniu komisji techniczno - drogowej w sejmie czeskim poruszono sprawę upośledzenia Słowacji pod względem budowy dróg a szczególnie na pograniczu z Polską, co utrudnia turystykę.

